



00293

Repertoriumnummer <b>2019/602</b>
Datum van uitspraak <b>21 januari 2019</b>
Rolnummer <b>2016/AR/2197</b>

**Uitgifte**

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

 Niet aan te bieden aan de ontvanger

Eindarrest  
- Intellectuele eigendom

# Hof van beroep Antwerpen

## Arrest

kamer B1  
burgerlijke zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00001326851-0001-0017-01-01-1



**2016/AR/2197**

1. Acteur 1
2. Acteur 2
3. **VZW ILIAS**, vereniging zonder winstoogmerk met als roepnaam "NAAST DE BUREN", met vennootschapszetel gevestigd te 2018 Antwerpen, Isabella Brantstraat 42 en ingeschreven in de kruispuntbank van ondernemingen onder nr. 0542.394.801;

appellanten,

de eerste en de tweede appellant(e) zijn verschenen in persoon en werden bijgestaan door mr. Piet Verkinderen, advocaat te 8310 Brugge (Assebroek), Baron Ruzettelaan 27 (ref.: 36835/ 1 - KREUTZERSONATE), die tevens verschenen is voor de derde appellante;

tegen het vonnis van de 18de kamer van de rechtbank van koophandel Antwerpen, afdeling Antwerpen, van 6 oktober 2016, aldaar gekend onder nr. A.R. A/16/05655;

tegen:

1. Muzikant 1
2. Muzikant 2

geïntimeerden,

de tweede geïntimeerde is verschenen in persoon en werd bijgestaan door mr. Tom Heremans, advocaat te 1170 Watermaal-Bosvoorde, Terhulpssteenweg 178 (ref.: 50649), die tevens verschenen is voor de eerste geïntimeerde;

in aanwezigheid van:

de vennootschap naar Nederlands recht **BV ANGELA SCHIJF**, met vennootschapszetel gevestigd in Nederland, te 1013 HS Amsterdam, Haarlemmerplein 26 B en ingeschreven in de kamer van koophandel onder nr. 34234932;



vrijwillig tussenkomende partij,

vertegenwoordigd door mr. Piet Verkinderen, voormeld;

\* \* \* \* \*

Gelet op het tussenarrest van dit hof van 23 april 2018.

### **1. Voorafgaand**

Wat de feiten betreft verwijst het hof naar het bestreden vonnis van de rechtbank van koophandel Antwerpen, afdeling Antwerpen, van 6 oktober 2016.

Bij tussenarrest werden de debatten heropend teneinde partijen toe te laten standpunt in te nemen met betrekking tot de ontvankelijkheid van het hoger beroep gelet op de artikelen 19, § 3 en 1050 Ger.W.

### **2. Standpunten van partijen**

2.1. De appellanten en de vrijwillig tussenkomende partij vragen bij conclusies gemaald op 14 juni 2018 om (hierna letterlijk overgenomen):

- *de vrijwillige tussenkomst van vierde concludante (lees: de vennootschap naar Nederlands recht BV Angela Schijf) ontvankelijk en gegrond te verklaren, te zeggen voor recht dat het tussen te komen arrest haar gemeen en tegenstelbaar is en haar voorbehoud te verlenen voor het instellen van vordering tot schadevergoeding ten aanzien van geïntimeerden;*
- *het vonnis a quo te hervormen, en opnieuw wijzende :*
- *vast te stellen dat de zaak voor de eerste rechter ter zitting van 22 september 2016 had moeten worden verdaagd, gelet op het feit dat de tussen partijen op 28 juni 2016 overeengekomen en door de eerste rechter op 12 juli 2016 bekrachtigde conclusietermijnen voorzagen in een conclusietermijn tot 23 september 2016 voor concludanten om te concluderen over de gevorderde voorlopige maatregelen en hun rechten van verdediging geschonden zijn omdat zij niet tot die datum de tijd kregen om hun conclusies neer te leggen en stukken aan het dossier toe te voegen;*
- *vast te stellen dat de eerste rechter niet bevoegd was en de zaak had moeten verwijzen naar de rechtbank van eerste aanleg;*
- *vast te stellen dat de eerste rechter de voorlopig door geïntimeerden gevorderde maatregelen had moeten afwijzen als onontvankelijk, minstens ongegrond, minstens had moeten beperken tot het Belgische grondgebied;*
- *vast te stellen dat de eerste rechter de voorlopig door concludanten gevorderde maatregel had moeten ontvankelijk en gegrond verklaren; en geïntimeerden had moeten veroor-*





- delen tot betaling aan conluanten van een bedrag van € 1,- wegens tergende en roeke-loze gedingsvoering;
- vast te stellen dat het vonnis a quo een gemengd vonnis is en de zaak integraal aan zich te trekken;
  - de vorderingen ten gronde van geïntimeerden af te wijzen als ongegrond;
  - de vorderingen ten gronde van conluanten ontvankelijk en gegrond te verklaren;
  - te zeggen voor recht dat geïntimeerden zich dienen te onthouden van elke obstructie ten aanzien van enige door conluanten, om het even waar, minstens buiten de Belgische landsgrenzen geprogrammeerde voorstelling van het toneelstuk "Kreutzer-sonate, Als het verlangen maar stopt", onder verbeurte van een dwangsom van € 25.000,- per vastgestelde overtreding;
  - geïntimeerden te veroordelen tot vergoeding van de schade in hoofde van conluanten, in hoofde van eerste conluant (lees: Tom Van Landuyt) te begroten op een bedrag van € 79.723,25, vermeerderd met de intresten op dat bedrag vanaf 26 mei 2017 tot de datum van algehele betaling en in hoofde van derde conluante (lees: de VZW Ilias) te begroten op een bedrag van € 263.028,06, vermeerderd met de intresten op dat bedrag vanaf 26 mei 2017 tot de datum van algehele betaling;
  - geïntimeerden te veroordelen tot de kosten van het geding, die aan de zijde van conluanten worden begroot op een rechtsplegingsvergoeding van € 6.000,-.

Dit alles onder uitdrukkelijk voorbehoud van alle rechten van conluanten en zonder enige nadelige erkenning noch verzaking."

2.2. De geïntimeerden vragen bij conclusies gemaald op 30 oktober 2017 om (hierna letterlijk overgenomen):

"Het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond te verklaren;

Na het tussenvonnissen het geschil ten gronde te beslechten als volgt:

- Acteurs [redacted] en de vzw Ilias te veroordelen om het muziektheaterstuk "Kreutzer-sonate - Als het verlangen maar stopt" niet mede te delen aan het publiek, elk afzonderlijk of gezamenlijk, in België, Nederland of elders in de EU, zonder de voorafgaande, schriftelijke toestemming van Muzikanten [redacted] onder verbeurte van een dwangsom van 25.000 EUR per voorstelling die toch wordt opgevoerd in strijd met de veroordeling, binnen de 48 uur na betekening van het arrest;
- Acteurs [redacted] en de vzw Ilias solidair en in solidum te veroordelen om het aandeel van Muzikanten [redacted] voor het seizoen 2014-2015 van de "Kreutzer-sonate - Als het verlangen maar stopt" aan hen uit te betalen met nalatigheidsinteressen aan de wettelijke interestvoet sinds de ingebrekestelling van 8 april 2016 en met de gerechtelijke interessen sinds de dagvaarding, welk aandeel begroot wordt op 1.907,98 EUR;



- **Acteurs** en de vzw Ilias te veroordelen om solidair en in solidum een schadevergoeding te betalen aan **Muzikanten** wegens hun uitsluiting van de opvoering van de "Kreutzer-sonate - Als het verlangen maar stopt" in Nederland, begroot op het totaalbedrag van 48.800 EUR, te verhogen met de gerechtelijke interesten vanaf de dagvaarding;
- Te zeggen voor recht dat de afrekening, voorgesteld in de brief van 26 september 2016 van t'arsenaal Mechelen aan de partijen, met het batig saldo van 13.910,94 EUR voor de vier artiesten, correct is en dat deze vergoeding terecht werd uitbetaald door t'arsenaal Mechelen aan **Muzikanten** (via hun respectievelijke vennootschappen);
- De tegenvorderingen onontvankelijk en minstens ongegrond te verklaren;
- **Acteurs** en de vzw Ilias te veroordelen tot de kosten van het geding met inbegrip van de dagvaardingskosten (803.56 EUR), de rechtsplegingsvergoeding van de procedure in eerste aanleg (6.000 EUR) en de rechtsplegingsvergoeding in hoger beroep (6.000 EUR).

Het verzoekschrift in tussenkomst van de BV Angela Schijf nietig te verklaren en de tussenkomst af te wijzen ;"

### **3. Beoordeling**

#### **3.1. Ontvankelijkheid van het hoger beroep**

Bij tussenarrest van dit hof van 23 april 2018 werden de debatten heropend teneinde partij en toe te laten standpunt in te nemen met betrekking tot de ontvankelijkheid van het hoger beroep gelet op de artikelen 19, § 3 en 1050 Ger.W.

Enkel de appellanten hebben schriftelijk standpunt ingenomen.

Het hof treedt de appellanten bij waar zij voorhouden dat het bestreden vonnis een gemengd vonnis is.

Niettegenstaande de eerste rechter oordeelde bij toepassing van artikel 19, § 3 Ger.W., heeft hij met betrekking tot bepaalde geschilpunten, zoals de bevoegdheid en de ontvankelijkheid, zijn rechtsmacht uitgeput zodat het vonnis van 6 oktober 2016 vatbaar is voor hoger beroep.





### 3.2. Ontvankelijkheid van de vrijwillige tussenkomst

De vennootschap naar Nederlands recht BV Angela Schijf is in hoger beroep bij verzoekschrift van 27 september 2017 vrijwillig tussengekomen.

Haar tussenkomst strekt ertoe het arrest gemeen en tegenstelbaar te horen verklaren en haar voorbehoud te horen verlenen voor een vordering in schadevergoeding.

De geïntimeerden werpen tegen dat dit verzoekschrift nietig is omdat het geen middelen en conclusies naar voren brengt die één van de partijen wenst te beschermen of te steunen.

Lezing van het verzoekschrift (stuk 17 van het dossier van de rechtspleging) toont aan dat het wel degelijk de middelen en conclusie bevat.

Het verzoekschrift is niet aangetast met nietigheid.

De vrijwillige tussenkomst van de vennootschap naar Nederlands recht BV Angela Schijf is ontvankelijk.

### 3.3. Devolutieve werking van het hoger beroep

Artikel 1068 Ger.W. bepaalt:

*“Hoger beroep tegen een eindvonnis of tegen een vonnis alvorens recht te doen maakt het geschil zelf aanhangig bij de rechter in hoger beroep.  
Deze verwijst de zaak alleen dan naar de eerste rechter, indien hij, zelfs gedeeltelijk, een in het aangevochten vonnis bevolen onderzoeksmaatregel bevestigt.”*

Bij bestreden vonnis van 6 oktober 2016 werd geen onderzoeksmaatregel bevolen.

Gelet op artikel 1068 Ger.W. is het geschil zelf voor dit hof aanhangig.

### 3.4. Gegrondeheid van het hoger beroep / incidenteel beroep

#### 3.4.1. Procedure incident voor de eerste rechter

De appellanten beweren dat de zaak op de terechtzitting van 22 september 2016 voor de eerste rechter niet had mogen behandeld worden omdat zij tot 23 september 2016 de tijd hadden gekregen om te concluderen.

De geïntimeerden merken op dat de rechten van verdediging van de appellanten geenszins werden geschonden omdat zij op de terechtzitting van 22 september 2016 een uitgebreide conclusie hebben neergelegd die door de eerste rechter in zijn beoordeling is opgenomen.



Gelet op de devolutieve kracht van het hoger beroep, is het ganse geschil hier aanhangig zodat de argumentatie van partijen op dat vlak in feite niet langer ter zake doet.

### 3.4.2. Materiële bevoegdheid van de eerste rechter

De appellanten werpen op dat de eerste rechter niet bevoegd was om kennis te nemen van het geschil omdat de tweede appellante particulier is en geen handelaar/ondernemer.

Deze discussie is achterhaald.

Hoger beroep tegen beslissingen van de rechtbank van koophandel (thans ondernemingsrechtbank) en de rechtbank van eerste aanleg worden beide gebracht voor het hof van beroep.

De argumentatie in dat verband is dan ook niet langer ter zake dienend.

### 3.4.3. De ontvankelijkheid van de vordering van de geïntimeerden

De vordering van de geïntimeerden, mevrouw Muzikanten  
Kende, strekt ertoe de appellanten, de heer Acteurs en de  
VZW Ilias, verbod op te leggen om het muziektheaterstuk "*Kreutzer-sonate, Als het verlangen  
maar stopt*" zonder hun voorafgaande toestemming aan het publiek mee te delen en dit onder  
verbeurte van een dwangsom.

Artikel 17 Ger.W. bepaalt dat de rechtsvordering niet kan worden toegelaten, indien de eiser geen hoedanigheid en geen belang heeft om ze in te dienen.

De procespartij die voorhoudt titularis te zijn van een subjectief recht, ook al wordt het betwist, heeft belang en hoedanigheid om de vordering te stellen; het onderzoek naar het bestaan of de draagwijdte van het ingeroepen subjectief recht betreft niet de ontvankelijkheid maar de gegrondheid van de vordering.

De geïntimeerden houden voor auteur/mede-auteur te zijn van een muziektheatervoorstelling "*Kreutzer-sonate, Als het verlangen maar stopt*" dat door de appellanten zonder hun toestemming nog verder georganiseerd wordt.

Zij hebben dan ook belang en hoedanigheid.

De oorspronkelijke vordering van de geïntimeerden is ontvankelijk.

Het onderzoek naar het bestaan van dat subjectief recht raakt de gegrondheid van de vordering.





De argumentatie in verband met het subjectief recht van Muzikant 2 (gelet op de overeenkomst met SABAM) zal dan ook bij de gegrondheid van de vordering worden behandeld.

#### 3.4.4. De gegrondheid van de oorspronkelijke vordering van de geïntimeerden

##### 3.4.4.1. De overeenkomst van Nikolaas Kende met SABAM

De appellanten beweren dat Muzikant 2 geen rechten meer kan laten gelden omdat hij een overeenkomst had gesloten met SABAM.

Krachtens artikel XI.165 § 2 WER heeft de auteur van een werk van letterkunde of kunst op dat werk een *onvervreemdbaar* moreel recht.

Wat de uitoefening van zijn morele rechten betreft, kan Muzikant 2 alleszins nog optreden.

Wat zijn patrimoniale rechten betreft, treedt het hof de redengeving van de eerste rechter bij waar hij oordeelde dat door zijn lidmaatschap bij SABAM hij zijn patrimoniale rechten uit handen heeft gegeven.

Maa Muzikant 2 heeft de overeenkomst met SABAM geldig opgezegd tegen 1 januari 2017.

Hij kan dan ook zijn (patrimoniale) vordering hernemen wat de voorstellingen na 1 januari 2017 betreft.

##### 3.4.4.2. Het auteursrecht voor de muzikale dramaturgie

3.4.4.2.1. De geïntimeerden beweren dat zij de muzikale dramaturgie, die een essentieel element van de voorstelling uitmaakt, hebben gemaakt.

Als muzikanten kozen zij de fragmenten die een eenheid met de tekst vormden en die op het gepaste moment de tekst afwisselden.

Muzikant 2 heeft de muziekkeuze gemonteerd en het geheel overgemaakt aan de twee acteurs, [redacted]

Van september tot december 2014 probeerden de geïntimeerden nog muziekfragmenten uit bij de tekst. In december 2014 begon, volgens de geïntimeerden, het gezamenlijk repetitieproces. Kleine wijzigingen werden aangebracht.

De muzikale dramaturgie bestaat uit een selectie van twintig muzikale momenten.

Volgens de geïntimeerden worden muziekstukken in stukken verkapt op een manier zoals in het verleden nog niet was gebeurd. Over elke begin- en eindnoot is nagedacht.

“Kreutzer-sonate, Als het verlangen maar stopt” is een unieke voorstelling geworden.





De appellanten betwisten dat het werk van de geïntimeerden voor auteursrechtelijke bescherming in aanmerking komt.

Zij beweren dat de fragmenten in chronologische volgorde staan.

De bijdrage van de geïntimeerden zou – volgens de appellanten – zich beperken tot een louter samenvoeging. Het zou niet meer of niet minder zijn dan een “technisch draaiboek”.

Het hof oordeelt dat de geïntimeerden bij de totstandkoming van de muzikale dramaturgie creatieve keuzes hebben gemaakt. De compilatie van de muziek vormt de uitdrukking van hun persoonlijkheid. Het is een intellectuele schepping die wel degelijk voor bescherming in aanmerking komt.

Zij hebben bij de tekst, na precies bepaalde en uitgekozen woorden specifieke muziekfragmenten van verschillende componisten geselecteerd, waarbij ook qua tijdsbestek (seconden – minuten) bewust werd stilgestaan.

De geïntimeerden beklemtonen terecht dat dat het hier niet gaat om het componeren van de muziek maar het selecteren van bepaalde fragmenten en het inpassen ervan in de theatervoorstelling.

Dat de geïntimeerden geen aangifte hebben gedaan bij SABAM van hun muzikale bijdrage – zoals de appellanten opwerpen – betekent geenszins dat zij geen bescherming van hun auteursrechten zouden kunnen inroepen.

De appellanten merken ook op dat muzikale dramaturgie niet als beschermd op de website van SABAM wordt vermeld.

Dit is echter geen reden om bescherming te ontzeggen.

Het recht op auteurschap ontstaat niet door een aangifte bij SABAM of door een vermelding van een rubriek op diens website.

Het auteurschap van de geïntimeerden ontstaat door hun intellectuele schepping.

In tegenstelling tot wat de appellanten beweren, is de muzikale dramaturgie van de geïntimeerden niet louter een idee. Zij is concreet uitgewerkt door aan te geven welke fragmenten op welk moment in het theaterstuk moeten worden gespeeld en hoelang.

Niet alleen Muzikant 2 maar ook Muzikant 1 kunnen zich beroepen op het auteurschap. Zij zijn beiden samen verantwoordelijk voor de muzikale dramaturgie die bestaat uit stukken voor hun respectieve instrumenten, namelijk de viool en de piano.

Beiden hebben mails aan de appellanten verzonden met ontwerpen van de muzikale dramaturgie.

De eerste rechter oordeelde terecht dat de geïntimeerden aantonen dat de concrete keuze van de stukken en hun plaats ervan in het theaterstuk blijk geven van keuzes die hun per-



soonlijkheid weergeven. Uiteraard is de keuze om Beethovens *Kreutzer* hierin te betrekken, logisch. De keuze van de andere werken echter en de verdeling viool solo (Bach's derde *Partita*, meer bepaald de *Gavotte* en *Rondeau*), viool en piano (diens derde *Sonate* voor viool en klavier en *Fratres* van *Pärt*) of piano solo (het tweede deel van Beethovens laatste *Sonate*, en het Bach-*Preludium*, in arrangement van Alexander Siloti) is dit niet.

Dat Muzikant 1 geen aangifte bij SABAM heeft gedaan – zoals de appellanten opwerpen – doet geen afbreuk aan haar rechten (zie ook hiervoor).

De auteursrechtelijke bescherming ontstaat vanaf de schepping en zonder formaliteiten, zoals de geïntimeerden terecht aanhalen.

De appellanten verwijzen naar het vermoeden van artikel XI.170 WER dat zou volgen uit het formulier van SABAM.

Vermits de geïntimeerden geen aangifte bij SABAM hebben gedaan, is er hier volgens hen geen sprake van een vermoeden in de zin van artikel XI.170 WER.

Artikel XI.170 WER bepaalt:

*“De oorspronkelijke auteursrechthebbende is de natuurlijke persoon die het werk heeft gecreëerd.*

*Tenzij het tegendeel is bewezen, wordt een ieder als auteur aangemerkt wiens naam of letterwoord waarmee hij te identificeren is als dusdanig op het werk, op een reproductie van het werk, of bij een mededeling aan het publiek ervan wordt vermeld.*

*De uitgever van een anoniem werk of van een werk onder pseudoniem wordt ten aanzien van derden geacht de auteur daarvan te zijn.”*

Zoals hiervoor reeds geoordeeld, acht het hof het bewezen dat Muzikanten [ ] auteurs zijn van de muzikale dramaturgie.

Nogmaals: de auteursrechtelijke bescherming ontstaat vanaf de schepping en zonder formaliteiten, zoals de geïntimeerden terecht aanhalen.

De aangifte bij SABAM kan hier trouwens niet gelden als het vermoeden van artikel XI.170 WER.

De aangifte bij SABAM is immers geen mededeling aan het publiek zoals geïntimeerden door voormeld artikel.

De eerste rechter merkte terecht op dat de appellanten in conclusies (voor de eerste rechter) trouwens erkenden dat Muzikant 2 (mede)auteur was.





#### 3.4.4.2.2. Artikel XI.169 WER

Artikel XI.169 WER bepaalt het volgende:

*“Wanneer een werk door twee of meer personen samen is gemaakt, waarbij duidelijk kan worden opgemaakt welke de individuele bijdrage van ieder der auteurs is, mogen de auteurs behoudens andersluidende bepaling in het kader van dit werk met niemand anders samenwerken.*

*Zij hebben evenwel het recht om hun bijdrage afzonderlijk te exploiteren, voor zover deze exploitatie het gemeenschappelijke werk niet in het gedrang brengt.”*

Het hof aanvaardt dat het werk *“Kreutzeronate, Als het verlangen maar stopt”* door meerdere auteurs is gemaakt waarbij het duidelijk is dat de muzikale dramaturgie van de geïntimeerden is.

De appellanten mogen niet overgaan tot de mededeling aan het publiek zonder toestemming van de geïntimeerden.

De geïntimeerden kunnen wel degelijk de bescherming inroepen tegen de appellanten en dus niet enkel tegen de producent, zoals de appellanten menen.

De auteurswet verleent exclusieve rechten ten aanzien van iedereen.

#### 3.4.4.2.3. Rechtsmisbruik ?

De appellanten beweren dat de geïntimeerden rechtsmisbruik plegen.

De geïntimeerden beroepen zich op hun rechten die hen krachtens de wet zijn verleend.

Er is geen sprake van misbruik van recht.

Zij oefenen dit recht geenszins uit op een wijze die kennelijk de grenzen te buiten gaat van de normale uitoefening van dat recht door een voorzichtig en zorgvuldig persoon.

Bovendien was het mogelijk voor de appellanten het stuk toch op te voeren, mits over de nodige toestemming van de geïntimeerden te beschikken.

De geïntimeerden benadrukken in dit verband dat zij nooit een verzoek om toestemming van de appellanten hebben mogen ontvangen.

Wanneer het stuk wordt opgevoerd zonder hun toestemming, krijgen ze geen enkele vergoeding voor hun creatieve arbeid.







### 3.4.6.2. Vordering tot afgifte van de boekhouding van de VZW Ilias – afrekening seizoen 2015 en 2016

#### Seizoen 2015

De geïntimeerden houden voor dat het collectief “Naast de Buren” dat bestaat uit de geïntimeerden, Acteurs op 13 maart 2014 een co-productie-overeenkomst met *t,arsenaal Mechelen* heeft afgesloten waarin een verdeelsleutel voor de co-productie op 50 % werd bepaald.

Zij menen dus recht te hebben op de helft van de sommen die *t,arsenaal Mechelen* heeft uitbetaald.

Voor het seizoen 2015 hebben de appellanten nooit de eindafrekening voorgelegd. Volgens de afrekening van *t,arsenaal Mechelen* van 7 juni 2015 gaat het om de som van 3.815,96 EUR, bedrag dat door de appellanten niet wordt betwist.

Aan de geïntimeerden komt 50 % of 1.907,98 EUR toe.

Indien deze som wordt betaald, dringen de geïntimeerden niet langer aan op de overlegging van de boekhouding van de VZW Ilias.

Gelet op de voorhanden zijnde stukken (stuk 3 van de bundel van de geïntimeerden – co-productieovereenkomst) en het feit dat de afrekening seizoen 2015 door de appellanten niet wordt betwist, worden zij veroordeeld tot betaling van 1.907,98 EUR.

Deze veroordeling vloeit voort uit de overeenkomst van 13 maart 2014.

De overlegging van de boekhouding van de VZW Ilias is dan ook niet langer nodig.

#### Seizoen 2016

Voor het seizoen 2016 heeft *t,arsenaal Mechelen* de finale afrekening naar partijen gestuurd, waarbij 1/4 van het positief saldo was bestemd voor respectievelijk

Acteurs en Muzikanten (stuk 12A van de bundel van de geïntimeerden).

*t,arsenaal Mechelen* is overgegaan tot uitbetaling, uitbetaling die door de appellanten wordt betwist.

Gelet op de bedongen verdeelsleutel in de overeenkomst van 13 maart 2014, werd er correct afgerekend.



### 3.4.6.3. Schadevergoeding

#### 3.4.6.3.1. Vordering van de geïntimeerden

De geïntimeerden vragen schadevergoeding voor de schade die zij lijden omdat zij werden uitgesloten voor de opvoering in Nederland.

Zij hadden hun agenda's vrijgehouden en geen andere optredens aangenomen.

De appellanten hebben uiteindelijk andere data afgesproken met Senf. Zij hebben de geïntimeerden daarvan niet tijdig op de hoogte gebracht en zijn op zoek gegaan naar muzikanten om hen te vervangen. De geïntimeerden verwijzen naar stuk 14 van hun bundel.

De geïntimeerden spreken de appellanten aan op grond van artikel 1382 BW.

Door de handelwijze van de appellanten zeggen de geïntimeerden inkomsten te hebben moeten derven. Ze houden voor tevens reputatieschade te hebben geleden want de voorstellingen werden aangeboden aan het publiek met verwijzing naar hun namen.

De geïntimeerden begroten hun schade als volgt:

- gedeerde inkomsten september – oktober 2016 en morele schade: wat overeenstemt met 15 voorstellingen x 2 x 400,00 EUR + 1.000,00 EUR morele schade	13.000,00 EUR
- gedeerde inkomsten 2 x 400,00 EUR per voorstelling x 44 voorstellingen van november 2016 tot en met eind januari 2017:	35.200,00 EUR
- rechtzetting vergoeding creatieopdracht Nikolaas Kende:	<u>600,00 EUR</u>
TOTAAL:	48.800,00 EUR

De gevorderde gedeerde inkomsten voor de periode van november 2016 tot en met eind januari 2017 komen niet voor vergoeding in aanmerking.

Deze voorstellingen zijn niet doorgegaan gelet op het verbod dat was uitgesproken door het bestreden vonnis op verzoek van de geïntimeerden.

Dat het vonnis niet werd betekend op hun verzoek, doet daaraan geen afbreuk.

Wat de periode september – oktober 2016 betreft:

Zoals hiervoor geoordeeld, kan Muzikant 2 tot vóór 1 januari 2017 geen patrimoniale rechten laten gelden, gelet op zijn overeenkomst met SABAM.

Derhalve kan enkel de vordering van Muzikant 1 voor gedeerde inkomsten worden toegekend voor een bedrag van (400,00 EUR x 15 voorstellingen =) 6.000,00 EUR.

De morele schade van 1.000,00 EUR voor beiden gevraagd, is gegrond.





De rechtzetting vergoeding creatieopdracht voor Muzikant 2 wordt niet nader omschreven.

Deze vordering is ongegrond.

Aan de geïntimeerden komt 1.000,00 EUR toe.

Aan Muzikant 1 komt bovendien 6.000,00 EUR toe.

Dat er in het verleden bepaalde bedragen werden gefactureerd door de VZW Pro Arte Musica en de CVOA Gemini, is geen reden om de vordering die de geïntimeerden hier stellen als ongegrond af te wijzen.

Klaarblijkelijk werden de patrimoniale rechten waarvoor hier wordt gevorderd niet aan de vennootschappen overgedragen.

#### 3.4.6.3.2. De vordering van de appellanten

Gelet op voorgaande beoordeling door het hof, is de vordering van de appellanten in betaling van een schadevergoeding van 300.000,00 EUR gelet op het door de eerste rechter uitgesproken verbod, ongegrond.

De overige argumenten en middelen van partijen nopen niet tot een andere besluitvorming van het hof.

### **5. Beslissing**

Het hof beslist bij arrest op tegenspraak.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Het hof:

- verwerpt alle andersluidende en meeromvattende conclusies als ongegrond, niet ter zake dienstig en/of overbodig;
- werkt het tussenarrest van 23 april 2018 verder uit;
- oordeelt over het geschil bij toepassing van artikel 1068 § 1 Ger.W.;
- verklaart het hoger beroep en het incidenteel beroep ontvankelijk;



- verklaart de vrijwillige tussenkomst van de vennootschap naar Nederlands recht BV Angela Schijf ontvankelijk;
- bevestigt het bestreden vonnis waar dit de oorspronkelijke vorderingen en de tegenvordering ontvankelijk verklaarde;
- bevestigt het bestreden vonnis waar dit de tegenvordering van de appellanten ongegrond verklaarde;
- legt aan de appellanten het verbod op om het muziektheaterstuk "*Kreutzer-sonate, Als het verlangen maar stopt*" in België, Nederland of elders in de EU aan het publiek mee te delen zonder voorafgaande, schriftelijke toestemming van de geïntimeerden onder verbeurte van een dwangsom – zoals herleid – van 5.000,00 EUR per voorstelling die toch wordt opgevoerd in strijd met dit verbod, te rekenen vanaf 48 uur na betekening van het arrest;
- veroordeelt de appellanten tot betaling aan de geïntimeerden voor het seizoen 2014-2015 van het "*Kreutzer-sonate, Als het verlangen maar stopt*"-aandeel begroot op 1.907,98 EUR, meer de nalatigheidsintrest aan de wettelijke intrestvoet vanaf 8 april 2016 en de gerechtelijke intrest sinds de dagvaarding;
- veroordeelt de appellanten tot betaling aan Muzikant 1 van de som van 6.000,00 EUR, meer de gerechtelijke intrest vanaf de dagvaarding;
- veroordeelt de appellanten tot betaling aan de geïntimeerden van 1.000,00 EUR, meer de gerechtelijke intrest vanaf de dagvaarding;
- zegt voor recht dat de afrekening, voorgesteld bij brief van *t.arsenaal Mechelen* van 26 september 2016 aan de partijen met een batig saldo van 13.910,94 EUR correct is en dat deze vergoeding terecht werd uitbetaald aan de geïntimeerden (via hun respectieve vennootschappen);
- verklaart dit arrest gemeen aan de vrijwillig tussenkomende partij;
- veroordeelt de appellanten tot de kosten van de beide aanleggen en vereffent deze aan de zijde van de geïntimeerden gevallen kosten als volgt:

● dagvaardingskosten:	803,56 EUR
● rechtsplegingsvergoeding eerste aanleg:	6.000,00 EUR
● rechtsplegingsvergoeding hoger beroep:	6.000,00 EUR





Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van **EENENTWINTIG JANUARI TWEE-  
DUIZEND NEGENTIEN** door:

M. BLEYENBERGH

voorzitter

R. LYEN

raadsheer

H. COENEN

raadsheer

G. VELTMANS

griffier



G. VELTMANS



H. COENEN



R. LYEN



M. BLEYENBERGH

